

ДИМИТЪРЪ ГЮЗЕЛЕВЪ

**ПЪРВИТЪ
ЛЪЧИ
НА
СВОБОДАТА**



СКОПИЕ 1941

На г. Васил Бучков
и чай-добрѣ мушова
24-VII-941 Скопје *Гюзелев*

ДИМИТЪРЪ ГЮЗЕЛЕВЪ

**ПЪРВИТЪ
ЛЪЧИ
НА
СВОБОДАТА**



СКОПИЕ 1941

Печатница „Крайничанецъ“ А. Д. – Скопие

ЕДНА ВЕЛИЧЕСТВЕНА НАРОДНА МАНИФЕСТАЦИЯ

Първият национален спортен съборъ въ Скопие, на 12 октомврий бѣше една мощна и величествена манифестация. Тоя знаменитъ день млада Македония, събрана въ Скопие отъ всички градове и селища, разтвори сърдцата си, разгъна най-дълбокитѣ кжтве на душата си, за да даде по-тържественъ, по-величественъ изразъ на великата радостъ отъ дълго чаканата и скжпо платена свобода. И така, свободна, отъ кри и та, великата македонска, душа даде да четатъ въ нея всички, които искатъ да видятъ за какво е тя копнѣла съ вѣкове, защо е проливала геройската кървь на свойтѣ левенти юнаци и съ какво далновидно чувство долавяла тайнитѣ стжпки на историческия вървежъ. Една стихийна върволица отъ млада буйна сила, една стройна редица отъ бойни крачки се точеше ритмично: една вълна отъ единно настроение сияеше по лицата на наша здравъ селянинъ и селянка, единъ, тържественъ акордъ ехтѣше отъ крѣхкитѣ гърла на изпѣстренитѣ селски и градски групи. Всичко това бѣше едно велико народно дѣло, една хармония на всички вътрешни преживявания и на външнитѣ облици иа изразъ.

Македония преживѣ вчера великото колективно и видно изживяване на своята свобода!

И всѣки търсѣше и се борѣше въ марша си да намѣри по-вѣренъ, по-изразителенъ, по-художественъ обликъ на мощното чувство къмъ свободата, което киптѣше въ душитѣ имъ и като под-

свѣсенъ вулканъ искаше да излѣзе на видело, за да се олицетвори въ вѣншенъ поетиченъ изразъ. И неспокойния български гелий въ бунта си за похудожественъ изразъ сигурно е бѣснѣлъ, когато оставаха още много скрити и тъмни струи, невъзможно да намѣрятъ иай-вишия изразъ на свободата. Свѣсни, че сж носители на едно велико чувство — свободата — което е вдъхновявало вѣчно народитѣ, нашитѣ олимпийци се стопиха въ една национална колективна душа, за да изпѣятъ така величествено химна на свободата.

И ето тоя великъ день на свободата, стана и единъ славенъ день въ нашата история. Защото историята дебне всѣкога ония моменти, когато и типичното въ дадена епоха, трайното, общонародното щедро, така богато, така нагледно, за да го зарегистрира въ най-славнитѣ си страници. Защото тоя день ликуваше българския духъ, който отъ това излѣзе закрепенъ, българския национализъмъ въ Македония върхлетѣ за моментъ до своята най-висока точка, българския националенъ гений покачи до максимумъ творческия си потенциалъ, чувството на национална гордостъ получи по на-стѣжителенъ изразъ.

Така, остана Македония върна на себе си, на своята славна ооческа епопея, защото показва, че е единна, та отпадатъ всички спекулации съ нѣкакво разединение, че живѣй съ идеалитѣ на цѣлокупното българско отечество и че върви къмъ възходъ съ такъвъ устремъ и воля, така колективно, както това показва на вчерашния националенъ съборъ.

Печатано въ в. „Зора“ 16. X. 1941.